

PÍSEŇ 0241

Šly zrána ke hrobu

Miloš Rejchrt

1. Šly zrá-na ke hro-bu Ma-ri - e Mag-da-le - na a mat-ka Ja - ku - ba
a ješ- tě jed- na že- na so- bě pro ú - tě - chu, mrt- vé- mu na pa- mát-ku,
šly zrá - na ke hro - bu dva dny po Vel - kém pát - ku.

2. Šly zrána ke hrobu, sotva se rozednělo,
oživit vzpomínku, pomazat mrtvé tělo,
balzámem spomalit zánik a zapomnění,
na chvíli podržet, co bylo a co není.
3. Šly zrána ke hrobu a hrob byl otevřený,
tak dovnitř vstoupily zmíněné již tři ženy.
Kampak se poděl ten, za nějž šly držet smutek?
Chtěly mu prokázat poslední dobrý skutek.
4. A když si říkaly, že to snad není k víře,
bázeň na ně padla, jak kdysi na pastýře.
dva muži stáli tu, šat sněhobílý měli
a světlo svítilo, až oči přecházely.
5. Tu ženy poklekly, sklonily tváře k zemi
a muži řekli jim: Zbytečně mezi těmi,
co v prach se navrací, hledáte Pána svého.
Hroby jsou pro mrtvé, ale ne pro živého.
6. Vzpomeňte, co slíbil váš Mistr, Ježíš živý,
a znovu čekejte veliké Boží divy.
K čemu jsou balzámy, hroby a mauzolea,
když je teď před vámi svátek vzkříšení těla?

Miloš Rejchrt